ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ — ВЕРХОВНИЙ ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Після ефективних дій української армії найманці та їхній «старший брат» дедалі частіше та нахабніше вдаються до неприхованих військових дій проти нашої держави. Українську територію обстрілюють з теренів сусідньої країни, збивають літаки, постачають професійні кадри та сучасну бойову техніку. Гібридна війна набуває незаперечних ознак зовнішньої агресії. Але ми маємо знати, що за останні тижні завдяки мужності, героїзму, звитязі тисяч наших громадян, наших воїнів територія, контрольована терористами, бандитами, закордонними найманцями зменшилася більше, ніж вдвічі».

СТОР. 2

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

19 ЛИПНЯ 2014 РОКУ №32 (5265)

● У ЗОНІ АТО

КІНЕЦЬ ТЕРОРИСТИЧНОГО СВАВІЛЛЯ НЕВІДВОРОТНИЙ

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

СТОР. 4

СЬОГОДНІ НЕ ІСНУЄ ЖОДНОГО АДЕКВАТНОГО ВИПРАВДАННЯ ТЕРОРИСТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ НИЗЦІ БАНДФОРМУВАНЬ, ЯКІ НИНІ ДІЮТЬ НА ДОНБАСІ. НА ЇХНІЙ СОВІСТІ — ЧИСЛЕННІ ВБИВСТВА МИРНИХ МЕШКАНЦІВ РЕГІОНУ, ЗАХОПЛЕННЯ ЗАРУЧНИКІВ, ГРАБУНКИ, ПОТОКИ БІЖЕНЦІВ ТА ЗНИЩЕННЯ ІНФРАСТРУКТУРНИХ ОБ'ЄКТІВ РЕГІОНУ

НАГАЛЬНОЮ ПРОБЛЕМОЮ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДОСЯГНЕННЯ БЕЗУМОВНОГО МИРУ І СПОКОЮ ДЛЯ МИРНИХ МЕШКАНЦІВ ДОНБАСУ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХНЬОЇ БЕЗПЕКИ. САМЕ ТОМУ ПРИ ПРОВЕДЕННІ АТО КЕРІВНИЦТВО НАШОЇ КРАЇНИ ТА ЇЇ ЗБРОЙНИХ СИЛ ОСОБЛИВУ УВАГУ ПРИДІЛЯЄ ПИТАННЯМ МІНІМІЗАЦІЇ ВТРАТ І РУЙНУВАНЬ У РЕГІОНІ

СУСІДНЯ КРАЇНА, ЯКА ЩЕ КІЛЬКА МІСЯЦІВ ТОМУ НАЗИВАЛА СЕБЕ «БРАТНЬОЮ ДЕРЖАВОЮ», СПЕРШУ АНЕКСУВАЛА В НАС ПІВОСТРІВ КРИМ, А СЬОГОДНІ РОЗВ'ЯЗАЛА СПРАВЖНЮ ТЕРОРИСТИЧНУ ВІЙНУ НА ДОНБАСІ. ТЕПЕР, СХОЖЕ, УСВІДОМЛЮЮЧИ ПРОВАЛ СВОЇХ ПЛАНІВ ЩОДО ПОДАЛЬШОГО РОЗЧЛЕНУВАННЯ НАШОЇ КРАЇНИ ТА ВІДТОРГНЕННЯ ПЕВНОЇ ЧАСТКИ ЇЇ ТЕРИТОРІЇ, НИНІШНІЙ РОСІЙСЬКИЙ РЕЖИМ ВИРІШИВ ПІТИ ВА-БАНК, ВИКЛАВШИ СВІЙ ОСТАННІЙ КОЗИР — РОСІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО. АЛЕ ЧИ ДОПОМОЖЕ ЦЕ ЙОМУ?

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

ЗВЕРНЕННЯ

Президента України — Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Петра ПОРОШЕНКА

Шановні співвітчизники!

Сьогодні війна вийшла за територію України. Наслідки цієї війни вже докотилися до всього світу. Трагедія, яка трапилася в небі над Донеччиною, — глибоко вражає навіть на звичному фоні сумних та приголомшливих подій, спричинених діями агресорів та бойовиків на Донбасі.

Терористи одним пострілом вбили майже 300 людей. Серед них жінки, діти, громадяни багатьох країн світу. Вони збили мирний пасажирський літак авіакомпанії «Малайзійські авіалінії», який на висоті десять тисяч сто метрів здійснював політ за маршрутом Амстердам — Куала-Лумпур.

Від імені держави Україна я висловлюю глибокі і щирі співчуття родинам та близьким невинних жертв. Україна сумує разом з вами...

Я хочу повідомити, що один із лідерів бойовиків у бесіді зі своїм закордонним російським куратором, полковником Головного розвідувального управління генерального штабу збройних сил Російської Федерації Василем Гераніним вихвалявся збитим лайнером.

Черговим трофеєм встигли похвалитися й інші терористи-диверсанти.

За останні дні це вже третій трагічний випадок після того, як з російської території було збито українські військові літаки Ан-26 та Су-25.

За моїм дорученням уряд України створив державну комісію з розслідування причин катастрофи. До її роботи залучено фахівців Міжнародної організації цивільної авіації. А також представників Нідерландів, Малайзії та Сполучених Штатів Америки.

Я провів телефонні розмови з Президентом США Бараком Обамою, прем'єр-міністрами Малайзії та Нідерландів — країн, пасажири яких найбільше постраждали від теракта. Прикро, що терористи вже заявили про своє бажання сховати кінці у воду і вивезти бортовий самописець, так званий чорний ящик, до Москви.

Сьогоднішня трагедія, на жаль, зайвий раз довела, що тероризм не локальна, а світова проблема. А зовнішня агресія проти України — не лише наша проблема, це загроза європейській і глобальній безпеці. Її подолання потребує спільних зусиль.

Після ефективних дій української армії найманці та їхній «старший брат» дедалі частіше та нахабніше вдаються до неприхованих військових дій проти нашої держави. Українську територію обстрілюють з теренів сусідньої країни, збивають літаки, постачають професійні кадри та сучасну бойову техніку. Гібридна війна набуває незаперечних ознак зовнішньої агресії. Але ми маємо знати, що за останні тижні завдяки мужності, героїзму, звитязі тисяч наших громадян, наших воїнів територія, контрольована терористами, бандитами, закордонними найманцями зменшилася більше, ніж вдвічі.

Сьогодні кожний громадянин України бореться за незалежність, суверенітет, територіальну цілісність.

Сьогодні весь світ побачив справжнє обличчя агресора, адже збиття мирного літака є актом міжнародного тероризму, спрямованого проти всього світу.

Це виклик для всього світу і рішуча воля нашого народу та незламний дух української армії неодмінно призведе до перемоги!

Слава Україні!

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«РОБИТЬСЯ ВСЕ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА ВСІМ НЕОБХІДНИМ»

Президент України провів зустріч з матерями та дружинами військових, які знаходяться в зоні антитерористичної операції, повідомила прес-служба глави держави.

Петро Порошенко висловив рідним військових велику подяку за подвиг їхніх синів та чоловіків.

— Без них ми державу не захистимо. Роль і місія тих, хто сьогодні береже нашу країну, є надзвичайно важливою, — зазначив Президент України.

Жінки поділилися з главою держави своїм баченням проблем військових та висловили пропозиції щодо їхнього розв'язання. Президент запевнив, що не залишить без уваги жодну проблему, ретельно вивчить всі пропозиції. За його словами, робиться все для налагодження безперешкодного забезпечення військових підрозділів всім необхідним — боєприпасами, харчами, водою.

— Ми бачимо, що ви любите Україну, переживаєте за наших чоловіків, ви — з нами, — сказала на зустрічі одна з жінок.

— Ваші сини та чоловіки — справжні герої, разом з ними ми створюємо нову армію, — заявив глава держави.

Президент наголосив, що сьогодні проти України розв'язана справжня війна. Петро Порошенко зазначив, що він тричі був у зоні проведення АТО. За його словами, за місяць територію проведення АТО вдалося зменшити більше, ніж вдвічі передусім завдяки мужнім діям українських військових.

Президент наголосив, що режим припинення вогню обов'язково має встановлюватися у двосторонньому порядку.

●ПРІОРИТЕТИ УРЯДУ

«ЗА МИР ТРЕБА БОРОТИСЯ. І МИР ТРЕБА ВІДВОЮВАТИ»

Під час перебування на Донеччині Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк відвідав звільнений від терористів Слов'янськ, де оглянув школу та будинок, пошкоджені внаслідок дій терористів, залізничний вокзал, який нещодавно вже відновив роботу, оглянув боєприпаси (міни та снаряди, серед них і часів Другої світової війни), які працівники виявили під час відновлення руху залізничного транспорту, поспілкувався з жителями Слов'янська на головній площі міста.

Арсеній Яценюк також побував на горі Карачун, де бойовиками було зруйновано телевежу, та в селі Семенівка, яке серйозно постраждало від дій терористів.

Глава уряду упевнився, що у звільнених містах почалися відновні роботи, зокрема, «Укрзалізниця» відновила шляхи сполучення, постачається електрика та транслюються українські телеканали. Арсеній Яценюк запевнив, що школи в Слов'янську розпочнуть роботу з 1 вересня. Втім тимчасово залишаються проблеми з водопостачанням, які вирішуються підвезенням води.

— Дуже важливо зараз заспокоїти людей, щоб усі поверталися до своїх міст і разом з усією Україною відбудовували Слов'янськ, Краматорськ і Донбас у цілому, — наголосив Арсеній Яценюк.

Він зазначив, що, за попередніми оцінками, на відновлення міст Донецької та Луганської областей необхідно 8 млрд грн: «Але оскільки воєнний конфлікт триває, думаю, 8 млрд грн, в кращому разі, вистачить на кілька місяців».

Глава уряду повідомив, що підготовлено проект закону про внесення змін до Державного бюджету щодо фінансування реконструкції та відновлення Донбасу, повідомляє Урядовий портал.

Глава уряду зазначив, що багато працівників соціальних служб залишили місто і зараз повертаються. З моменту звільнення уряд направив близько 400 млн грн на виплату зарплат, пенсій та соцвиплат у Слов'янську і Краматорську.

Також Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк відвідав табір Національної гвардії України в районі Ізюма та вручив нагороди бійцям.

Глава уряду зазначив, що жителі Слов'янська «два місяці тому не думали, що будуть зустрічати українські війська як таких, хто рятуватиме їхні життя»: «А ми їх сьогодні рятуємо. Тому що вони українці — чи живуть в Донецьку, чи в Луганську. І вони також хочуть миру. Але за мир треба боротися. І мир треба відвоювати».

●ОФІЦІЙНО

ЗАДІЯНИМ В АТО — СТАТУС УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Президент України Петро Порошенко підписав Закон України №1547-VII «Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», повідомила прес-служба Президента.

Даним законом визнано учасниками бойових дій військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних) та працівників Збройних Сил України, Національної гвардії, Служби безпеки, Служби зовнішньої розвідки, Державної прикордонної служби, осіб рядового, начальницького складу Міністерства внутрішніх справ України, військовослужбовців Міністерства внутрішніх справ, Управління державної охорони, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, брали участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, а також працівників підприємств, установ, організацій, які залучались до участі в антитерористичній операції, у порядку, встановленому законодавством.

Законом також пропонується делегувати Кабінету Міністрів України повноваження щодо визначення порядку надання статусу учасника бойових дій зазначеним особам.

Раніше військовослужбовці Міністерства оборони, Державної прикордонної служби, Управління державної охорони України, цивільні спеціалісти Міністерства оборони не мали права на набуття статусу учасників бойових дій. Цим законом регламентується надання такого статусу також і співробітникам Державної прикордонної служби, УДО, цивільним працівникам Міноборони.

●МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

ЕКСПЕРТИ-КОНФЛІКТОЛОГИ ПРИЙШЛИ НА ДОПОМОГУ

Заступник Міністра оборони України Ігор Кабаненко провів зустріч з директором Центру міжнародного врегулювання конфліктів Школи міжнародних та публічних справ (SIPA) Колумбійського університету Жан-Марі Гуенно, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

— Міністерство оборони України зацікавлене в налагодженні співпраці з експертами-конфліктологами, які мають практичний досвід врегулювання сучасних міждержавних конфліктів, — зазначив Ігор Кабаненко. — Нам необхідна підтримка у доведенні до світової спільноти правдивої інформації про перебіг антитерористичної операції, а також про агресивні дії терористів на території України, які отримують всебічну підтримку з Росії.

Заступник Міністра оборони поінформував представників Центру міжнародного врегулювання конфліктів про перебіг оборонного огляду в Україні, розповів про діяльність батальйонів територіальної оборони та останні зміни в законодавстві України з порушених питань.

Директор Центру міжнародного врегулювання конфліктів подякував заступнику Міністра оборони за можливість зустрітися з огляду на ті події, які відбуваються на Сході нашої держави, і сказав, що прибув в Україну з метою надання практичної допомоги силовим структурам у здійсненні необхідних реформ.

— У своїй роботі я стикався з різноманітними завданнями, які стоять перед будь-якою державою, коли вона створює потужну систему національної безпеки, — зазначив Жан-Марі Гуенно. — З одного боку потрібно дати відсіч традиційним, вже наявним загрозам, а з другого — слід бути готовими дати відсіч загрозам новим, зокрема таким, як міжнародний тероризм.

●ОГОЛОШЕННЯ

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України оголошує Всеармійський конкурс «Кращій винахід року».

Прийом документів здійснюється з 1 липня до 1 вересня 2014 року.

Умови конкурсу розміщені на офіційному сайті Міністерства оборони України у розділах «Новини» та «Діяльність» у рубриці «Наші конкурси» під назвою Всеармійський конкурс «Кращий винахід року» на період до 1 жовтня 2014 року.

Конкурсні матеріали надсилати на адресу: 03049, м. Київ, 49, Повітрофлотський проспект, 28, Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

Контактні телефони оргкомітету конкурсу: (044) 271–08–73, 520–12-84.

***

У Департаменті утилізації компонентів ракетного палива та ракет і боєприпасів Міністерства оборони України проводиться відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців (апарат Міністерства оборони України):

— головний спеціаліст відділу фінансово-економічної роботи (посада державного службовця, що знаходиться у відпустці по догляду за дитиною);

— провідний спеціаліст відділу фінансово-економічної роботи (посада державного службовця, що знаходиться у відпустці по догляду за дитиною).

Вимоги до кандидатів:

Повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста (магістра).

Стаж роботи за фахом не менше двох років або досвід роботи на посадах державної служби чи посадах в органах місцевого самоврядування не менше одного року.

Термін прийняття документів — протягом 30 календарних днів від дня оголошення про проведення конкурсу.

Додаткові консультації щодо завдань та функцій відповідних посад за нижчезазначеними телефонами.

Адреса: 03113, м. Київ, проспект Перемоги 55/2, Департамент утилізації компонентів ракетного палива та ракет і боєприпасів Міністерства оборони України.

Контактні телефони: 454–73–17 — заступник директора департаменту — начальник організаційно-планового відділу;

454–74–05 — начальник відділу фінансово-економічної роботи.

***

Тил Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця:

головного спеціаліста відділу військових перевезень управління військових перевезень Центрального управління військових сполучень Тилу Збройних Сил України.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра.

Стаж роботи за фахом на державній службі не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5 років.

Термін подання документів на конкурсну комісію — протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119, вул. Дегтярівська, 28А, відділ особового складу організаційно-планового управління Тилу Збройних Сил України (військова частина А2516).

За довідками звертатися за телефоном: 481–54–89.

● ХРОНІКА АТО

АДЕКВАТНА ВІДПОВІДЬ НА ОБСТРІЛИ ТА ПРОВОКАЦІЇ

Фото з архіву «НА»

На Сході держави тривають активні бойові дії. Українські військові продовжують утримувати всі раніше визволені населені пункти. Найбільш запеклі бої з російськими найманцями ведуться у районі населених пунктів Амвросіївка, Маринівка, Ізварине. На підтримку українських військових підрозділів активно діють артилерія та авіація. Але й терористи продовжують огризатися, зокрема, використовуючи найманців та зброю з останніх, найбільш масштабних, поставок з Росії.

Після вимушеної перерви, про яку вже повідомлялося, 16 липня авіація Збройних Сил України відновила виконання бойових завдань у районі проведення АТО. Бойові літаки ЗС України завдали кілька точкових ударів по реактивних системах залпового вогню «Град», блокпостах, опорних пунктах, скупченнях живої сили та техніки бойовиків-найманців. Літаки військово-транспортної авіації продовжують перевозити гуманітарні вантажі. Кожен такий виліт — це надскладна операція, яка потребує високого професіоналізму та мужності українських пілотів. Попри інтенсивні обстріли та опір бойовиків, наші війська героїчно тримають оборону на кордоні. Це надважливе завдання, оскільки втрата контролю над кордоном може призвести до масового проникнення на територію України додаткової техніки та диверсантів. Про це повідомив на брифінгу речник Інформаційно-аналітичного центру РНБО України Андрій Лисенко.

16 липня після обіду терористи з переносного зенітного ракетного комплексу пошкодили літак Су-25, який виконував бойове завдання. Льотчик вивів бойову машину в безпечний район та успішно здійснив вимушену посадку. Пілот не постраждав. Літак має незначні пошкодження та зараз відновлюється.

Не вщухали бої і поблизу Маринівки. Наші військовослужбовці відбили 4 потужні атаки противника. Бойовики наступали під прикриттям 5 танків і декількох БТР. Українські військові знищили 3 танки, 2 БТР та 3 автомобілі терористів, які доставляли бойовиків до місця бою.

16 липня близько 19:00 з боку Росії здійснено чергову провокацію. Військовий літак Російської Федерації завдав ракетного удару по літаку Су-25 Збройних Сил України, який виконував завдання на українській території. Наш літак був збитий, льотчик катапультувався та був евакуйований у безпечне місце підрозділами ЗС України.

Складною залишається ситуація на кордоні в зоні проведення АТО. Терористами постійно застосовуються системи залпового вогню «Град», важка артилерія та міномети. Обстріли позицій сил АТО часто ведуться з території Російської Федерації. Так, наші позиції на цій ділянці були обстріляні артилерією з боку російського населеного пункту Куйбишево.

Терористи нарощують угруповання сил та засобів на нашій території, в їхньому складі зафіксовані групи військовослужбовців у формі Збройних сил РФ без знаків розпізнавання. Зокрема, така група була помічена в районі селища Ізварине, на озброєнні є артилерія та установки «Град».

У районі населеного пункту Дмитрівка з боку Російської Федерації терористи обстріляли з мінометів та важкої артилерії опорний пункт ротної тактичної групи повітрянодесантної бригади Збройних Сил України. Бойовики наблизилися до опорного пункту на відстань близько 600–800 метрів, але атаку противника було відбито. Під час запеклого бою п'ятьох українських військовослужбовців поранено, втрати противника уточнюються.

Також було зафіксовано чергову хвилю дезінформації з метою поширення паніки в суспільстві. Українські спецслужби відслідкували декілька бот-атак в Інтернеті та масове поширення неперевіреної інформації в телефонних мережах. Зокрема, йдеться про розсилання СМС-повідомлень та велику кількість дзвінків у засоби масової інформації начебто від українських військовослужбовців чи їхніх матерів. У них повідомлялося про критичний стан наших військових у зоні АТО та начебто великі жертви під час боїв у районі Довжанського, Ізвариного та Червонопартизанська. Крім цього, зафіксовані дзвінки про замінування цивільних об'єктів у Києві та інших містах України. Багато матерів дійсно піддалися на цю провокацію. Насправді такі відомості не відповідають дійсності.

Внаслідок боїв 16 липня загинуло 5 наших військовослужбовців та 11 отримали поранення.

17 липня о 12:45 бойовики знову з житлових кварталів Луганська обстріляли з «Градів» аеропорт, який перебуває під контролем українських військовослужбовців. Удари у відповідь не здійснювалися через загрозу безпеці мирних жителів.

Артилерійські обстріли бойовики ведуть і по житлових масивах. Так, у Горлівці терористи пошкодили дах житлового будинку, а в Донецьку один з будинків був частково зруйнований снарядом. В Артемівському районі терористи обстріляли населений пункт Серебрянка, там пошкоджені житлові будинки, є постраждалі.

Протягом дня терористи неодноразово обстрілювали з артилерії житлові квартали Луганська, видаючи це за обстріли силами АТО, з метою дискредитації українських військових. Одразу після закінчення обстрілів на місця руйнувань прибували знімальні групи російських телеканалів, що свідчить про їхню активну взаємодію та скоординованість з бойовиками.

17 липня орієнтовно о 16:20 зник з екранів радарів літак авіакомпанії «Малазійські авіалінії» Boeing 777, який здійснював рейс за маршрутом «Амстердам — Куала-Лумпур». За останні дні це третій трагічний випадок після того, як з російської території було збито літаки Ан-26 та Су-25 Збройних Сил України.

Водночас відновлюється інфраструктура у містах, звільнених від терористів. За даними «Донецькобленерго», частково відновлено електропостачання Мар'їнки. Електроенергія подана в центральну частину міста. Також ведуться відновні роботи в Сніжному, Шахтарському та Слов'янському районах. В Артемівському районі відновлюють електропостачання Сіверська та шістьох сіл.

На звільнених територіях цілодобово працюють кілька десятків груп з розмінування Збройних Сил України, які за період активної фази АТО знешкодили понад 2070 вибухонебезпечних предметів, очистили 385 кілометрів доріг та повністю розмінували 25 об'єктів інфраструктури.

Протягом 17 липня сили АТО просунулись углиб території, умовно контрольованої терористами, на 10–15 км. Українські війська здійснили перегрупування та зімкнули кільце. Для закріплення своїх позицій вони проводять інженерне обладнання місцевості. Також силами окремих підрозділів утримуються визначені рубежі в районі держкордону, але повністю контролювати його поки що немає можливості.

Також 17 липня з району населених пунктів Маринівка та Степанівка терористи обстріляли територію Російської Федерації, зокрема, населений пункт Куйбишево. У відповідь російські війська відкрили вогонь по позиціях сил АТО поблизу кордону. Два артилерійські снаряди розірвались поблизу пункту пропуску «Маринівка». О 18:20 в районі цього ж пункту пропуску зафіксовано обстріл паромної переправи двома мінометними розрахунками з території Росії.

Підготував Роман ВУС, «Народна армія»

● ОФІЦІЙНО

ЗЕНІТНО-РАКЕТНІ КОМПЛЕКСИ ЗС УКРАЇНИ НЕ ЗАСТОСОВУВАЛИСЯ

За період проведення антитерористичної операції зенітно-ракетні комплекси Збройних Сил України не застосовувалися, жодного пуску зенітних керованих ракет не було, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

17 липня цивільний літак Boeing-777 (рейс MH17) авіакомпанії «Малазійські авіалінії» виконував рейсовий політ за маршрутом «Амстердам (Голландія) — Куала Лумпур (Малайзія)» на висоті 10100 метрів.

Попередньо встановлено, що близько 16.20 літак зник з екранів радарів Дніпропетровського районного диспетчерського центру та о 16.45 було виявлено сигнал аварійного маяка. О 16.45 літак впав за 3 кілометри на північний захід від населеного пункту Грабове Шахтарського району Донецької області.

Міністерство оборони України офіційно повідомляє, що в цей час винищувачів Збройних Сил України в повітряному просторі не було. Літак Boeing-777 знаходився поза зоною ураження наземних засобів протиповітряної оборони Збройних Сил України.

● СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФІНАНСОВАНО ПОВНІСТЮ

За інформацією Департаменту фінансів Міністерства оборони України, фінансовий ресурс на виплату грошового забезпечення за липень та винагороди за участь в АТО виділені. Військові частини Збройних Сил профінансовані в повному обсязі. Виплату буде здійснено у визначені терміни до 20 липня.

Виплата грошового забезпечення військовослужбовцям ЗС України, які залучені до виконання завдань в зоні АТО, за травень — червень 2014 року здійснювалася вчасно. Не виплачено грошове забезпечення 147 військовослужбовцям за різних обставин: виявили бажання отримати після оголошення демобілізації, перебувають у районах виконання бойових завдань, до яких доставка коштів неможлива (кошти наявні в базових таборах), перебувають у лікувальних закладах (видача проводиться за згодою військовослужбовців по прибутті членів сімей до лікувальних закладів або військових частин) тощо.

Виплата військовослужбовцям винагороди за травень 2014 року буде здійснена разом з грошовим забезпеченням за липень, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Народна армія
19 липня 2014 року

● У ЗОНІ АТО

Фото Вадима КОВАЛЬОВА
Українські підрозділи на вулицях звільненого міста

КІНЕЦЬ ТЕРОРИСТИЧНОГО СВАВІЛЛЯ НЕВІДВОРОТНИЙ

Не треба бути дуже обізнаним військовим аналітиком, щоб зрозуміти одну просту річ. Становище терористів, які сьогодні діють у частині Донбасу, з кожним днем погіршується. Їхні ігри в сепаратизм та «державну незалежність» добігають логічного кінця.

І цього, мабуть, не зможуть змінити ані «титанічні» театрально-дипломатичні, матеріально-технічні, а подекуди — і відверто військові зусилля сусідньої країни, яка насправді стоїть за їхньою спиною. І навіть власні останні відчайдушні спроби бойовиків «вирватися» з пастки, щоб спробувати уникнути покарання за свої «подвиги» на Донбасі, навряд чи їм допоможуть у цьому сенсі.

Ціна питання

Сьогодні не існує жодного адекватного виправдання терористичній діяльності низці бандформувань, які нині діють на Донбасі. На їхній совісті — численні вбивства мирних мешканців регіону, захоплення заручників, грабунки, потоки біженців та знищення інфраструктурних об'єктів регіону. Завдяки цьому Донбас поступово стає регіоном гуманітарної катастрофи.

Звісно, жодна країна світу, жодний уряд не погодиться з тим, щоб цілий регіон країни перетворився на «зону руйнування і вимирання», чого сьогодні прагнуть усі ці бойовики з ДНР та ЛНР. Нинішній український уряд у цьому сенсі не є винятком. Тому, безперечно, нинішня антитерористична операція (АТО) буде закінчена повним знищенням цих бандитських анклавів і поновленням мирного та спокійного життя мешканців Донбасу. Попри відчайдушний спротив самих бойовиків та потоки «гуманітарної допомоги» їм з Російської Федерації у вигляді зброї, бойової техніки, спорядження та боєприпасів.

Але в контексті успішного проведення АТО постає питання втрат та руйнувань, яких зазнає регіон внаслідок збройного протиборства між українським військом та бойовиками. Адже найбільшим стражданням через це піддаються саме мирні мешканці: фактично руйнується вся соціально-економічна інфраструктура Донбасу.

Зрозуміло, що такий перебіг подій зовсім не в інтересах української влади, в чий обов'язок якраз і входить підтримання сталого розвитку Донбасу, зокрема й у сфері економіки, соціальних ініціатив. Крім того, нагальною проблемою залишається досягнення безумовного миру і спокою для його мирних мешканців, забезпечення їхньої безпеки. Саме тому при проведенні АТО керівництво нашої країни та її Збройних Сил особливу увагу приділяє питанням мінімізації втрат і руйнувань у регіоні.

Як ми пам'ятаємо, нещодавно Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко провів розширену нараду з керівництвом силових відомств нашої держави, сили та засоби яких задіяні в АТО. В ході наради серед численних проблем, які обговорювалися її учасниками, були й ті, що безпосередньо стосуються зазначених сфер діяльності органів влади як центральної, так і місцевої.

Зокрема, йшлося про хід та зміст заходів з відновлення мирного життя у звільнених від бойовиків та терористів містах та районах регіону, зміни тактики дій сил АТО з метою зменшення втрат та руйнувань і низку інших актуальних питань. Як відомо, одним із результатів цього засідання стало рішення щодо звуження обсягів застосування сили українським військом у щільно населених районах Донбасу та підвищення «адресності» цього застосування, насамперед по відношенню до терористів.

Кривавий почерк «учителів» та «учнів»

Але було би досить наївно сподіватися на те, що на таке «обережне» ведення бойових дій силами АТО «справжні захисники Донбасу» відповідатимуть такою ж обачністю по відношенню до мирних мешканців регіону. Навпаки, такі дії української влади провокують у них ще більший «бойовий дух», наприклад, по відношенню до луганського селища Мирне, яке протягом останніх трьох днів по кілька разів на добу піддавалося мінометним обстрілам та ударам з реактивних систем залпового вогню (РСЗВ) типу БМ-21 «Град» з боку терористів.

Через цей розгул терористичного «патріотизму» та встановлення справжніх «руськомирських» цінностей 7 мирних мешканців селища загинули, а 17 зазнали поранень різного ступеня тяжкості. Причому, що є прикметним, місцеві мешканці цілком одностайно визначили, хто і як у них стріляв. Тож, якщо терористи сподівалися знову звинуватити сили АТО у «безпідставному та підступному» вбивстві невинних мирних громадян Донбасу, то цього разу їм це явно не вдалося. Свідки переконливо доводять, що стрільба велася саме «доблесними» вояками з так званого «народного ополчення Донбасу» (НОД). Ніякими «укрофашистами», «найманцями гейропи» та «жидобандерівцями» вкупі з бійцями «Правого сектору» тут навіть і не пахне. А тхне відвертою провокацією та наклепом з боку всієї цієї різношерстої орди «захисників руського миру», зібраної з різноманітних російських смітників та люмпенізованих підворіть російських міст, здатних накривати та руйнувати мирні квартали українських міст вогнем РСЗВ. Як бачимо, повторюється випробуваний терористами ще у Слов'янську «рецепт», коли свої дії вони прикривають мирними мешканцями, наражаючи їх на безумовну небезпеку. Ця кривава вистава божевільних клоунів типу «головнокомандувача» Ігоря Гіркіна, якому замість війни краще звернутися до психіатра, стає вже фірмовим почерком донбаських терористів.

Однак було би вельми необачно звинувачувати в бідах усього регіону лише бойовиків, які не цураються прикриватися мирним населенням. У них є цілком вмілі та ще підступніші за них «учителі» та «опікуни».

Вранці 16 липня мешканці Сніжного прокинулися від гуркоту бойового літака, який йшов на малій висоті над містом. За кілька секунд він завдав по місту нищівного авіаудару, яким були зруйновані будівля податкової адміністрації та два багатоповерхові житлові будинки поряд, загинули 11 мирних мешканців міста.

Цікаво, що навіть не дочекавшись офіційних повідомлень української сторони, російські ЗМІ заволали про нібито «авіаудар карателів по мирному місту» буквально через 1–2 години з моменту його реального завдання. І зробили це дарма, бо цим галасом поставили себе у вкрай незручне становище. Адже напередодні у прикордонній смузі був збитий український військово-транспортний літак Ан-26, після чого уся авіація Збройних Сил України до встановлення причин цієї трагедії отримала наказ про заборону її застосування. Тому жодний український літак цього ранку просто не міг з'явитися над Сніжним.

Зважаючи на те, що бойовики так званих ДНР та ЛНР не мають у розпорядженні бойової авіації, здатної завдавати удари по наземних цілях, а українські ВПС того дня взагалі не літали, жодних сумнівів у тому, хто і навіщо бомбив Сніжне, не залишається.

Російська влада дуже полюбляє розповідати на міжнародній арені спотворену інформацію про українських силовиків, їхню підступність та кровожерливість. Тож як у зв'язку з подіями в Сніжному належить класифікувати її власні дії? І йдеться вже не просто про «втручання у внутрішні справи» незалежної, суверенної сусідньої держави, а про неприкриту і відверту збройну агресію проти неї.

Останній шанс

Потоки найсучаснішої зброї, бойової техніки, так званих добровольців, готових вбивати та катувати за кілька сотень доларів за добу, регулярно надходять з Росії та стають дедалі більшими. Здається, керівництво РФ це вже не вдовольняє (нічого дивного в тому немає, адже сили АТО цілком успішно протидіють терористам, знищуючи їх більше, ніж встигає направити до нас нових Російська Федерація).

Тепер влада Кремля вирішила перейти від «негласної підтримки» терористів до безпосереднього поповнення лав бойовиків вояками своїх регулярних збройних сил. Якщо пригадати систематичні обстріли у прикордонній смузі підрозділів українських військ з російської території, що призводять до численних жертв, вбитих та полонених російських найманців у зоні АТО, гори захоплених ПЗРК, реактивних протитанкових вогнеметів (РПВ), ПТРК та знищені БТРи (ще, як кажуть, у мастилі) зі сховищ Південного військового округу Російської Федерації, стає зрозуміло, що це є цілком закономірно.

Сусідня країна, яка ще кілька місяців тому називала себе «братньою державою», спершу анексувала в нас півострів Крим, а сьогодні розв'язала справжню терористичну війну на Донбасі. Тепер, схоже, усвідомлюючи провал своїх планів щодо подальшого розчленування нашої країни та відторгнення певної частки її території, нинішній російський режим вирішив піти ва-банк, виклавши свій останній козир — російське військо. Але чи допоможе це йому? Навряд чи, адже тепер російським солдатам протистоятиме Українське військо сьогоднішнього зразка, яке дуже відрізняється від того, що ми мали 4 місяці тому. Принаймні можна бути впевненим, що легка «кримська прогулянка» без втрат на Сході України воякам Кремля точно не світить…

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

ГЕРОЇ НАШОГО ВІЙСЬКА

КОМАНДИРСЬКЕ «ТИ ЖИТИМЕШ!» ДОДАЛО СИЛ

Його очі сповнені суму. Спогадами він ще на війні в зоні бойових дій, а в реальності — в чотирьох стінах госпітальної палати. Говорити йому дуже складно, дається взнаки важке вогнепальне поранення гортані і трахеї. До того ж ще одна куля безжально розтрощила лікоть правої руки, а осколком зачепило ногу.

З такою кількістю поранень Ілля Дроздюк був доставлений у Головний військово-медичний клінічний центр «ГВКГ» Міністерства оборони України з Харкова, де він провів п'ять днів у реанімації. В той день, як я з ним зустрілась, ніби два добрі ангели, сином опікувалися батьки. Тато Іван та мама Світлана — родина з Чернівців. Їх заспокоїли: життю Іллі вже нічого не загрожує.

Свого часу Дроздюк підписав з оборонним відомством трирічний контракт. Спочатку було тримісячне стажування в Десні на посаді кулеметника. Потім — передислокація в одну з частин Чернівецького гарнізону. А коли її розформували, хлопець продовжив свою службу на Львівщині. Звідти ще на початку березня його у складі військових підрозділів з технікою відправили на Схід України на підсилення військових блокпостів. У важких умовах бойових дій та перманентного психологічного напруження, пригадує хлопець, дуже допомагало відчуття плеча товариша та атмосфера доброзичливості, які панували в таборі АТО.

Про обставини отримання поранення Ілля згадує неохоче. Сталося це 14 червня о шостій ранку. По їхньому блокпосту, що розташовувався неподалік Красного Лиману Донецької області, сепаратисти відкрили вогонь з мінометів та стрілецької зброї. В той раніший час був дуже сильний туман, однак він не вберіг молодого чернівчанина від важких поранень.

— Пам'ятаю, стало важко дихати, рукою поворухнути несила і пече нога. — А в голові лише одна думка: чи виживу?

Та вірні товариші не покинули... Командир майор А. та прапорщик С. підповзли до пораненого, перебинтували горло, наклали джгут на руку та витягли з-під шквального вогню. Єдине, що запитав у них Ілля, чи житиме далі? У відповідь почув тверде чоловіче «Так!» Ці слова додали сил повзти до укриття. Охороняти пораненого солдата-кулеметника, допоки не прибуде «швидка», зголосилися два бойові товариша. Один з них — земляк Іллі Юрій.

Того дня було поранено багато оборонців блокпоста. На жаль, були й убиті. Іллю ж, як і решту поранених, доправили вертольотом до військового госпіталю в Харкові у важкому стані. А звідти — до столиці, де його взяли під опіку київські військові лікарі та волонтери.

Користуючись нагодою, батьки Дроздюка попросили: «Передайте через вашу газету наш низький уклін рятівникам нашого сина, його бойовим побратимам, всім медичним працівникам і тим, хто підтримує Іллю в цей важкий для нього період». Це стосується і волонтерів, які відвідують хлопця щодня — запитують, що потрібно, приносять їжу, одяг і дитячі малюнки. А в них — тепло, щирість побажань та визнання героя в кожному пораненому. А ще — непереможна дитяча віра в мужність озброєних захисників України та їхню силу духу.

Наталія ТКАЧУК,
«Народна армія»

ВІЙСЬКОВЕ БРАТЕРСТВО

ПОТРІБНИЙ ШОЛОМ, БО «ХЛОПЦЯМ НЕ ВИСТАЧАЄ...»

Строкову службу Юрій Савельєв проходив у прикордонних військах, після неї повернувся в рідний Кіровоград, де працевлаштувався в одному з приватних підприємств міста. Згодом зрозумівши, що нудьгує за армійським життям, прийшов до полку спеціального призначення, де йому й запропонували підписати контракт та обійняти посаду командира відділення. Вирішено — зроблено.

Коли ситуація на Сході країни загострилася, його підрозділ відправили в район бойових дій.

— Ми охороняли Міжнародний аеропорт «Донецьк» та забезпечували штатний режим його роботи, — розповідає старшина Юрій Савельєв. — Наші блокпости розташовувалися по периметру летовища, а у приміщеннях чергували бійці. Хоча аеропорт працював у звичному ритмі та внутрішні і міжнародні рейси здійснювалися за звичним графіком, навколо лунали постріли.

В одному з терміналів наших спецпризначенців не було. Як з'ясувалося пізніше, саме цією обставиною і скористалися бойовики, поступово проникаючи в нього. Спочатку непомітно й у цивільному одязі. Згодом почали вільно прогулюватися по терміналу зі зброєю в руках. Оскільки наших силовиків було значно менше, командування підрозділу викликало допомогу.

Коли вертольоти з десантниками наблизились до летовища, по них відкрили вогонь. Утім висадка десанту пройшла благополучно, і кіровоградські спецпризначенці разом з іншими військовиками почали вибивати бойовиків. Бій тривав кілька годин, але поставлене командуванням завдання було виконане.

— То було моє перше бойове хрещення, — говорить Юрій. — І якщо мені хтось скаже, що на війні, коли навколо тебе свистять кулі, не страшно, нізащо не повірю. Але коли бачиш поруч бойового товариша, якому загрожує така ж небезпека, думаєш не про страх...

Після операції по звільненню аеропорту спецпризначенців відправили на перепочинок. Та тривав він недовго, адже згодом надійшов наказ виїхати в напрямку Луганська.

Табір військовиків розмістився в полі. Головним завданням була розвідка місцевості, виявлення терористів і їхнє знищення.

Того дня група у складі 20 вояків проводила розвідку прилеглих районів. Залишилось обстежити ліс. Тільки-но військові зайшли в нього, як по них вдарили з усіх видів стрілецької зброї. Бійці залягли, відповідаючи вогнем. Сутичка тривала близько години. Останнім, що запам'ятав Юрій, був різкий біль у спині...

Старшина Савельєв дістав важке поранення. Хлопці швидко надали йому першу допомогу і викликали вертоліт. На ньому старшину й доправили до Військово-медичного клінічного центру Північного регіону у Харкові. Проте до тями поранений прийшов уже в палаті клініки нейрохірургії та неврології Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» Міністерства оборони України.

Спілкуючись з Юрієм, поцікавився, які має плани після одужання.

— Скоріше повернутися на військову службу, якщо на це дасть згоду військово-лікарська комісія, — відразу відповів він. — У війську зрозумів, що це справа мого життя.

Разом з лікарями старшину Юрія Савельєва доглядає дружина Катя, а вдома батька з нетерпінням чекають дві донечки — Каріна та Віола, за якими він дуже скучив.

Проте і про військових товаришів не забуває. Навіть перебуваючи на госпітальному ліжку, Юрій переймається проблемами своїх бойових побратимів, які воюють на Донбасі. При мені попросив одного з волонтерів, дістати... шолом! На запитання, навіщо він йому в палаті, відповів: «Хлопцям не вистачає...».

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

НІХТО, КРІМ НАС!

«ЦЕ СЛУЖБА У ВДВ! ВОНА ЗАВЖДИ СПОВНЕНА РИЗИКУ»

Того недільного ранку солдат 25-ї окремої повітряно-десантної бригади Віталій Глазачов отримав бойовий наказ прикривати саперів, які встановлювали інженерні загородження навколо одного із блокпостів у районі Слов'янська. Відійшовши за кілька десятків метрів, десантники зрозуміли: тут вже «попрацювали» терористи. Повсюди були замасковані розтяжки бойовиків. Ніхто не ворушився та не лягав на землю (трава там була до колін, і ворожі пастки могли чаїтися в будь-якому місці. А це — небезпека для всього загону).

— Все ж за мить пролунав вибух, — не стримуючи емоцій, розповідає солдат Віталій Глазачов. — Граната розірвалася поряд зі мною, і всі осколки вдарили в ногу та по тулубу. Я відчув нестерпний біль. Наслідки могли бути й трагічніші, але врятував бронежилет! Осколком зрізало половину вказівного пальця та трохи понівечило мені руку. Нічого, одужаю. А нарікати на долю не буду — це наша робота, це служба у ВДВ! Вона завжди сповнена ризику...

Вдягнути блакитний берет та тільник Віталій мріяв ще зі шкільних років. Та коли настав час йти до війська, призов строковиків у ВДВ скасували. Тоді хлопець без вагань вирішив підписати контракт та стати професійним військовим.

Із початком загострення ситуації на Сході країни парашутно-десантні підрозділи відбули на полігон «Широкий Лан», а звідти — на Донеччину. Розпочалася бойова служба в зоні проведення АТО.

Прибувши на один із блокпостів, десантники, серед яких був і Віталій, приступили до виконання бойових завдань. Дві ночі поспіль бойовики вели по них обстріл. Не вщухали кулеметні черги та вибухи гранат, повітря розривали мінометні снаряди. Одного разу терористи підійшли до об'єкта так близько, що їм вдалося пошкодити БМД. Реактивна граната влучила у каток бойової машини.

Попри шалений вогонь, десантний форпост стійко тримав кругову оборону.

— Після того вибуху головний сержант нашого взводу старший сержант Олександр Д. кинувся до мене та почав надавати першу медичну допомогу, — пригадує солдат Глазачов. — Взагалі він — справжній командир, у «мирний час» навчав нас особливостям і тактиці ведення бою в будівлях та іншим тонкощам військової справи. Нині, під час АТО, ці знання стали на вагу золота.

— «Ніхто, крім нас!» — це для мене не просто слова. Тож ще трохи підлікуюсь і знову проситимуся на Схід, до бойових товаришів, — ділиться планами на майбутнє Віталій. — До військової служби я придатний, тож і надалі захищатиму територіальну цілісність Батьківщини.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
Дніпропетровськ

ДО СКАРБНИЧКИ ДОСВІДУ

Фото з архіву «НА»

ЯК ПЕРЕСУВАТИСЯ ПО ТЕРИТОРІЇ, ЯКА КОНТРОЛЮЄТЬСЯ ВОРОГОМ

Пересування по території, яка контролюється сепаратистськими організаціями, має свої особливості. Потрапивши в таку ситуацію, треба діяти, немов розвідник у тилу ворога. Зрештою, так воно і є, лишень з тією різницею, що «ворог» тут неабияк схожий на мирного мешканця й визначити його до того, як він витягне зброю і почне стріляти, дуже важко. Саме на це треба зважати передусім.

Підготовка військових частин і підрозділів до пересування у визначений район або на вказаний рубіж вважається основним змістом діяльності командирів і штабів тактичного рівня. Порядок роботи командира і штабу, а також зміст заходів, що плануються із урахуванням імовірних дій сепаратисів, матимуть суттєві відмінності та особливості.

ПІД ЧАС РОЗРОБКИ ДОКУМЕНТІВ НА ПЕРЕСУВАННЯ НЕОБХІДНО МАКСИМАЛЬНО ОБМЕЖИТИ КОЛО ОСІБ, ЯКІ ЗАЛУЧАЮТЬСЯ ДО ПЛАНУВАННЯ

У ході підготовки до пересування військових частин (підрозділів) командир частини (підрозділу) повинен здійснити певні обов'язкові заходи. Наприклад, організувати розвідку маршрутів висування розвідувальними органами в цивільному одязі на цивільному автотранспорті. Важливе значення мають детальні відомості про системи комунікацій, дані про реальний стан доріг, розміри тунелів, портових споруджень, якість мостів, залізничних колій тощо. Також треба суворо дотримуватись заходів тактичного маскування та встановленого режиму секретності під час розробки планувальних документів на пересування, максимально обмежити коло осіб, які залучаються до планування дій частин і підрозділів. Разом з тим необхідно повідомити відповідні органи ВСП, МВС та СБУ для забезпечення супроводу колон підрозділами ВСП або МВС (ДАІ). Особливу увагу треба приділити введенню в оману імовірного противника. Так, варто заздалегідь інформувати органи місцевого самоврядування (селищні ради) про маршрути руху техніки, необхідність підтримки військ. При цьому маршрути та час руху вказувати фіктивні (організовувати фіктивну взаємодію). Водночас переміщення планувати в інший час (проти зазначеного місцевим органам), за іншими маршрутами, які максимально віддалені від населених пунктів і мають можливі шляхи маневру. Збереженню таємниці сприяє й максимальне приховування планів від безпосередніх їхніх виконавців у частині, що їх не стосується. Для цього особовий склад частини чи підрозділу треба інформувати про майбутні дії, але без точного зазначення (або з фіктивним зазначенням) часу, маршруту, району тощо. Повністю заборонити використання стільникового зв'язку з вилученням мобільних телефонів у особового складу частини, обмежити використання телефонного зв'язку загального користування. А накази та розпорядження доводити безпосередньо перед запланованим початком руху. І вже зовсім аксіоматичним є виявлення та недопущення до виконання бойових завдань особового складу, який має «сумніви» щодо «правильності» дій, що здійснює частина чи підрозділ.

Безпосередньо при плануванні маршу, перевезення або комбінованого пересування командир частини чи підрозділу повинен ретельно вивчити маршрут руху, перевезення або пересування з конкретним визначенням районів, регіонів, міст, населених пунктів, інших об'єктів інфраструктури території держави (області, району) щодо наявності в них сепаратистських груп, загонів або формувань. Марш потрібно планувати по ґрунтових (польових) дорогах (не державного і обласного значення), планувати обхідні маршрути та додаткові маршрути навколо населених пунктів, особливо зайнятих сепаратистами. Пересування планувати на максимально можливій швидкості, на штатній техніці невеликими колонами у складі рота — взвод. Пересування військових частин (підрозділів), коли дозволяє обстановка, планувати в сутінках та нічний час, аби не привертати увагу та завадити виявленню візуальним способом на великій відстані. Для приховування виходу із ППД (базового табору) планувати використання аерозолів (димів).

КОМАНДИРУ ЧАСТИНИ ЧИ ПІДРОЗДІЛУ СЛІД ПАМ'ЯТАТИ, ЩО УНИКНУТИ БАГАТЬОХ ПОМИЛОК У ПЛАНУВАННІ ПЕРЕСУВАННЯ В РАЙОНІ МОЖЛИВОГО КОНФЛІКТУ І НАЛАГОДЖЕННІ КОНТАКТІВ ІЗ МІСЦЕВИМ НАСЕЛЕННЯМ МОЖЛИВО ЗА НАЯВНОСТІ ДЕТАЛЬНИХ ВІДОМОСТЕЙ ПРО СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНУ ОБСТАНОВКУ

Командиру частини чи підрозділу слід пам'ятати, що уникнути багатьох помилок у плануванні пересування в районі можливого конфлікту і налагодженні контактів із місцевим населенням можливо за наявності детальних відомостей про суспільно-політичну обстановку (етнічний, національний склад населення, демографічна характеристика району, політична, соціально-економічна, криміногенна обстановка, історико-культурне середовище, а також стан та можливості інформаційного ресурсу). Ці дані такі ж необхідні, як і про розташування сил та засобів противника.

При підготовці військових частин (підрозділів), які залучаються до пересування, основну увагу належить приділити кільком питанням. Це, по-перше, підготовка техніки з використанням нестандартного устаткування. Наприклад, колючого дроту для обмотування корпусів техніки, захисних екранів, грат, жалюзі тощо. Необхідно також перевірити працездатність систем димопуску, протипожежної безпеки, приладів нічного бачення. По-друге, варто створити резерв водіїв та механіків-водіїв на всю техніку, яка залучається до пересування. При цьому всім — і штатним, і резервним водіям та механікам-водіям — треба потренуватися водити техніку по бойовому, в умовах обмеженого бачення та руху із максимальною швидкістю. По-третє, треба потурбуватися про тил: створити та підготувати ремонтно-евакуаційні підрозділи та підрозділи для надання медичної допомоги, підготувати засоби зв'язку, також і закритого, та узгодити використання кодованих переговорних таблиць. Варто створити додаткові запаси продовольства, води та одягу відповідно до погодних умов. А найголовніше — перед маршем треба обов'язково провести тренування з особовим складом. Особливу увагу приділити діям у разі раптового нападу та блокування частини (підрозділу) в пункті постійної дислокації чи на марші.

Завдяки цим нехитрим правилам та діям можна бути впевненим, що завдання на марш, передислокацію тощо буде виконано в повному обсязі, у визначені терміни та без втрат.

Віталій БІДНИЙ,
полковник

ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД

З появою такого явища, як тероризм, виникла потреба у відповідних силах, які б протидіяли терористичним організаціям.

АНТИТЕРОР — ЇХНЯ СПРАВА

Тож розглянемо кращі з антитерористичних підрозділів, які створювалися в іноземних арміях.

Ізраїльські «командос»

«Саєрет Маткаль» — спецпідрозділ Ізраїлю, що підпорядковується безпосередньо начальнику Генерального штабу Армії оборони Ізраїлю. Його бійці брали участь у багатьох операціях, також і за межами Ізраїлю, більшість з яких були успішні. Завдяки цьому «Саєрет Маткаль» здобув славу кращого диверсійного армійського формування світу. Спецпідрозділ, за офіційними даними, був сформований 1957 року. В лавах ЦАХАЛу він поєднав диверсійні методи «командос», збір тактичних і розвідувальних даних та можливість проведення операцій у тилу супротивника.

З урахуванням специфіки діяльності спецпідрозділу у відкритому доступі немає даних ні про точну кількість його співробітників (як оперативників, так і обслуговуючого персоналу), ні про місце їхньої дислокації. Хоча відомо, що солдати в цьому підрозділі досить молоді, є навіть 18-річні. Служба в «Саєрет Маткаль» вважається дуже почесною. Деякі бійці по її завершенні (шість років) стають відомими державними і військовими діячами.

Навчання в цьому спецпідрозділі є надзвичайно жорстким і пов'язане з великим фізичним та інтелектуальним навантаженням. Випускники курсу молодого бійця, який закінчується кросом пустелею завдовжки близько ста кілометрів і складанням присяги в легендарній фортеці Масада, вільно володіють багатьма діалектами арабської мови, різною технікою ближнього бою, знають підривну справу, вміють стрибати з парашутом і користуватися всіма видами стрілецької зброї.

Серед операцій, проведених «Саєрет Маткаль», — захоплення і ліквідація терористичних лідерів, звільнення заручників, знищення стратегічно важливих об'єктів на ворожій території. Популярність спецпідрозділу принесла знаменита операція «Ентеббе», також відома, як «Кульова блискавка» або «Йонатан».

Тоді вісім терористів захопили літак авіакомпанії «Air France» з пасажирами на борту та, погрожуючи зброєю, змусили екіпаж летіти в Уганду з дозаправкою в Лівії. Солдати Уганди усіляко сприяли терористам. Заручників розташували в будівлі старого терміналу аеропорту міста Ентеббе. Уряду Ізраїлю був пред'явлений ультиматум з вимогою звільнити 53 засуджених терористи. У разі його невиконання впродовж 48 годин обіцяли почати вбивати заручників. В ході переговорів вдалося дещо збільшити цей термін.

Знаходячись за три з половиною тисячі кілометрів від Ізраїлю — в самісінькому серці Африки, терористи почувалися в цілковитій безпеці. Як виявилося, даремно. Чотири велетенські «Геркулеси», завантажені ізраїльськими спецпризначенцями, вилетіли в Уганду. Бійці були розділені на п'ять загонів.

Операцію назвали «Блискавка», що виявилося цілком виправданим. Після семигодинного польоту «Геркулеси» досягли Ентеббе. Щойно шасі торкнулися посадкової смуги, бійці головного загону стрибнули на землю. Вони розмістили вздовж смуги резервні вогні на той випадок, якщо керівництво аеропорту вимкне освітлення. «Геркулес» зупинився в дальньому куті льотного поля, від нього від'їхали «Мерседес» і два джипи.

СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІВ У ФОРМІ ТЕХНІКІВ ПІДПУСТИЛИ ДО «БОЇНГА», ШТУРМ ЯКОГО ТРИВАВ ПІВТОРИ ХВИЛИНИ

Приблизно за сто метрів від будівлі, де перебували заручники, автівки намагалися зупинити два солдати Уганди. Один з них навів на «Мерседес» рушницю, та ізраїльські солдати його нейтралізували пострілами з пістолетів з глушниками. Після цього вони вистрибнули з машин і побігли до будівлі. Бійці увірвалися в зал, де утримували заручників. З тієї миті, як спецпризначенці застрелили солдата Уганди, і до ліквідації терористів, що охороняли заручників, минуло декілька хвилин.

У ході операції було вбито всіх терористів і декілька десятків солдатів Уганди. У перестрілці загинули два заручника. Серед солдатів, що брали участь в операції, загинув лише один.

Дещо менш відомою операцією «Саєрет Маткаль» є «Ізотоп», в ході якої був звільнений літак бельгійської авіакомпанії «Сабена», захоплений терористичною організацією «Чорний вересень». Зловмисники висунули вимоги щодо звільнення понад трьохсот осіб, звинувачуваних у терористичній діяльності.

Бійці ізраїльського спецпідрозділу «Саєрет Маткаль» під час штурму

У ході операції бійці спецпідрозділу спустили колеса і зіпсували гідравлічні системи літака, після його приземлення в аеропорту Лод. Потім переконали терористів у тому, що лайнеру потрібне технічне обслуговування перед злетом. Спецпризначенців у формі техніків підпустили до «Боїнга», штурм якого тривав півтори хвилини. У перестрілці був смертельно поранений один з пасажирів, а також убиті двоє з чотирьох терористів. Решта дев'яносто вісім осіб, що знаходилися на борту, були звільнені.

ОПЕРАЦІЯ, ЩО ДІСТАЛА НАЗВУ «НІМРОД», ТРАНСЛЮВАЛАСЯ В ПРЯМОМУ ЕФІРІ І СТАЛА ПЕРШИМ ПІДТВЕРДЖЕННЯМ ІСНУВАННЯ SAS-22

Славу принесла «Німрод»

22-й полк спеціальної авіадесантної служби (SAS-22), створений під час Другої світової війни, є основним антитерористичним спецпідрозділом Великобританії. За рівнем бойової підготовки його можна порівняти лише з ізраїльськими контртерористичними загонами, але 22-й полк перевершує їх за озброєнням. За деякими даними, в підрозділі служить 500 осіб. За всю історію існування декілька десятків з них загинули в Північній Ірландії та в Іраку під час операції «Буря в пустелі». Попри сувору секретність, багато уваги приділяється створенню позитивного іміджу цього підрозділу. Він брав участь у сотнях операцій від Сахари до Малайзії. Найвідоміша з них «Німрод» — звільнення заручників в іранському посольстві в Лондоні.

Тоді група сепаратистів захопила в заручники 26 осіб, зокрема британського поліцейського і двох журналістів. Спочатку вони вимагали від уряду Ірану проголошення арабської автономії у провінції Хузестан. Після цього знизили планку і наполягали на звільненні з іранських в'язниць 96 своїх спільників.

Переговори були безрезультатними. На шостий день терористи вбили іранського аташе і викинули його труп на вулицю. Після цього керівництво Великобританії негайно прийняло рішення про штурм посольства і силове звільнення заручників.

Підготовка до штурму почалася за кілька днів до загибелі аташе. У будівлі посольства просвердлили дірки, через які провели мікрофони і приховані камери. Аби непомітно приготуватися до штурму, були змінені передпосадкові маршрути літаків в аеропорту Хитроу, щоб вони пролітали над посольством.

Штурм почався через 23 хвилини після вбивства аташе. Шість груп британського підрозділу спецпризначення SAS-22 штурмували посольство з різних сторін. В ході бою було вбито п'ять терористів і одного заручника. Операція, що дістала назву «Німрод», транслювалася в прямому ефірі та стала першим підтвердженням існування цього спецпідрозділу. Єдиний терорист, який залишився живим, був засуджений до довічного ув'язнення.

Показова операція

BBE (Bijzondere Bijstands Eenheid) — антитерористичні загони королівського корпусу військово-морського флоту Нідерландів. У мирний час це типова структурна одиниця армії країни. Елітна частина групи — спецзагін морських піхотинців, є також наземна десантна бойова група. Організаційно у спецпідрозділ входять два взводи по 33 особи в кожному. Взводи діляться на чотири атакуючі команди. Ці команди своєю чергою діляться на п'ятірки. Разом з десантниками і морськими піхотинцями діє спеціальний поліцейський загін підрозділу. Відомо, що за півтори години одна з груп підрозділу завжди потрапить у будь-яку частину країни. Загін має в розпорядженні на морі спеціальний човновий ескадрон з додатковими командами по 4–6 осіб.

Нідерландський спецпідрозділ набув популярності 1977 року, коли його бійці протистояли терористам, що захопили потяг на півдні країни. Цей інцидент вважається одним з ключових моментів в історії спецгруп із боротьби з терором. Тоді терористи захопили потяг, який їхав з Роттердама в Гронінген. Вони вимагали у нідерландської влади вплинути на індонезійський уряд, щоб Індонезія визнала південь країни незалежною державою.

Надія вирішити справу мирним шляхом розвіялася, коли терористи вбили одного з пасажирів потяга — голландського інженера і викинули його труп, щоб показати серйозність своїх намірів. Переговори з ними тривали більше двох тижнів. Та успіхом вони так і не увінчалися. Правда, влада змогла зібрати достатньо даних, щоб почати штурм, а терористи про це навіть не підозрювали. Поліцейські підвозили до потяга харчі і вивчали обстановку. На вимогу терористів, вони були голі, щоб не було можливості заховати зброю.

У результаті влада Нідерландів вирішила, що єдиний спосіб врятувати людей — почати штурм. Він відбувався навіть з повітря — в атаці брали участь два бомбардувальники, створюючи відволікаючу шумову обстановку. Причому штурмували відразу два загони спецпідрозділу. Один атакував потяг, другий мав загасити ймовірну пожежу. Потяг був звільнений за сім хвилин. Шестеро терористів захоплено в полон, семеро вбито. Загинули два заручника. Цей штурм увійшов до програми всіх навчальних курсів для антитерористичних спецпідрозділів.

Підготував Роман ВУС,
«Народна армія»

ФОТОВИСТАВКА

ХРОНІКА ПРОТИСТОЯНЬ В ОБ'ЄКТИВІ ВІЙСЬКОВИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Фото автора

Вже місяць перехожі на вулиці Грушевського з цікавістю вдивляються у світлини з «гарячих точок» на Сході України. До їхньої уваги представлена фотовиставка, присвячена подіям, що там відбуваються.

Організатори виставки вирішили відійти від класичних правил розташування композицій: конструкцію зі світлинами на тему «Антитерористична операція, весна 2014 року», розмістили просто неба на майданчику поблизу Національного військово-історичного музею України. Світлини, на яких зображені миттєвості подій на Донбасі, не залишають байдужими нікого, хто їх бачить.

— Перехожі чіпляють на конструкцію зі світлинами синьо-жовті стрічки, — розповідає заступник директора Національного військово-історичного музею України з наукової роботи Ярослав Тинченко.

На фотографіях зафіксовані події, починаючи з анексії Криму. Щомісяця експозиція доповнюється світлинами актуальних подій, що відбуваються в межах АТО на Сході країни. Тут можна прослідкувати хронологію подій — від появи російських диверсантів і проросійськи налаштованих сепаратистів у Донецькій та Луганській областях до сьогодення, коли українські військовослужбовці успішно долають спротив терористів та звільняють цивільне населення від окупантів.

Саме за сприяння Міністерства оборони України та завдяки роботі українських військових журналістів цей проект був втілений у життя. Й нині військові кореспонденти, попри ризик для життя, продовжують працювати в «гарячих точках» фіксуючи для історії події сьогодення.

Ірина ПРИЛІПКО, «Народна армія»

НАША СИЛА В ЄДНОСТІ

ДОПОМОГА ЗА АДРЕСОЮ: «НА СХІД»

Старокостянтинівська міська спілка ветеранів війни в Афганістані організувала благодійну допомогу для однієї з частин Хмельниччини, військовослужбовці якої виконують бойові завдання в районі проведення антитерористичної операції, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Ініціатором даної акції виступив один з воїнів-афганців, син якого проходить військову службу і зараз безпосередньо знаходиться в районі проведення АТО.

— До нашої благодійної акції долучились небайдужі мешканці міста та приватні підприємці. Особливу підтримку надав міський голова Микола Мельничук, який забезпечив наш вантажний мікроавтобус пальним в обидва боки та особисто передав спецпризначенцям декілька бронежилетів четвертого класу, — розповів воїн-афганець Олександр Чорноуз.

Ініційовану афганцями акцію підтримали й приватні підприємці Старокостянтинова. Так, завдяки активній позиції Сергія Соляра, Руслана Нагнибіди, Миколи Максимова та інших вдалося в найкоротші терміни закупити і зібрати необхідні воїнам речі. Загалом до зони проведення АТО було направлено медичні препарати, білизну, польову кухню, засоби особистої гігієни та харчові продукти загальною вагою у 2,7 тонни.

Не забувають у регіонах і про жителів визволених від терористів міст. Так, з Рівненщини на Східну Україну відправлено 25 тонн продуктів харчування для жителів Донеччини.

Координують збір гуманітарної допомоги представники релігійної корпорації «Братерство без кордонів — Україна» та обласна влада. Серед продуктів, які надали мешканці Рокитнівського, Володимирецького та Сарненського районів, картопля, свіжий хліб, овочі, борошно, макарони, крупи та мінеральна вода.

Також на Рівненщині відкрили склад, де прийматимуть продукти тривалого терміну зберігання для мешканців східних областей. Асоціація фермерів та приватних землевласників спільно з Рівненською ОДА координуватимуть збір харчів.

— Продукти надходять від волонтерів, підприємців, фермерів та небайдужих громадян. В міру формування партії харчі відправлятимуть у звільнені від терористів населені пункти Донецької та Луганської областей. Не виключено, що скоординуємо свої дії з міською владою та громадськими активістами, — зауважив голова Рівненької ОДА Сергій Рибачок.

МИ — УКРАЇНЦІ!

ЖОВТО-БЛАКИТНИЙ МІСТ В УЖГОРОДІ

Спортивно-патріотична організація «Карпатська Січ» продовжує патріотичні акції в Ужгороді. Нещодавно січовики долучилися до флешмобу «Розфарбуй своє місто» на підтримку України.

Цього разу, як і обіцяли патріоти, було завершено роботу в мікрорайоні Доманинці. Тепер тут з'явився жовто-блакитний міст. Перетворення звичайної сірої споруди на жовто-блакитну січовики розпочали ще раніше. Тепер роботи завершені. Окрім самого мосту, активісти розфарбували і бетонну опору, що тягнеться вздовж нього, прикрасивши її тризубом.

— Дуже приємно, що нам вдалось це реалізувати. Я вірю, що ця акція певною мірою об'єднує і зміцнює національний дух. Поки ми фарбували міст, люди зупинялися, дякували, до нас долучились юні мешканці, які захотіли допомогти, багато машин сигналили, дехто з вікон вигукував «Слава Україні!» Та й узагалі — люди усміхаються, проходячи повз нас. Можливо там, на Сході, де зараз точиться війна, наша акція надихне чи підтримає військових, — говорить Олександр, організатор флешмобу, активіст СПО «Карпатська Січ».

Це не остання така акція в місті, ідей виникає багато. На власному ентузіазмі січовики й надалі обіцяють додавати Ужгороду патріотичного забарвлення, зазначили організатори акції.

Інф. «НА»

НАРОДНА ПІДТРИМКА

ВНЕСОК ЛЬВІВСЬКИХ АКТОРІВ

Львівські актори провели благодійну акцію на підтримку вітчизняних Збройних Сил. У результаті було зібрано понад п'ять тисяч гривень. Збір коштів відбувався під час показу поетичної композиції з фрагментами вистави «Марія Стюарт» та нічного літературного театралізованого дійства у львівському трамваї під назвою «Останній трамвай» в межах акції «Ночі у Львові» та мистецького проекту «Повернись живим», повідомляє газета «День».

— Ми не очікували такої кількості глядачів, які охоче зголосились взяти участь у нашому флешмобі, — розповіла режисер Олеся Галканова.

Організатори переконані, що проект "був натхненний дуже сміливими і неординарними людьми", які впродовж кількох місяців збирають кошти для 80-ї та 95-ї аеромобільних бригад, що перебувають у гарячих точках.

Завершилася мистецька акція виставою «Марія Стюарт» (режисер О. Галканова) на камерній сцені Театру імені Марії Заньковецької. Зібрані кошти передадуть у Міжнародний благодійний фонд «Україно, я за тебе!»

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10780
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 36175

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Сергій ВОРОНКОВ
Провідні літературні співробітники — Юлія ГОРБАНЬ, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна